

Art

Coordina **Josep Lambies**
jlambies@timeout.cat

A La Capella ens proposen una bona manera d'apropar-nos a l'art de la societat del benestar.

Que vénen els suecs!

El comissari Martí Manen presenta a La Capella una Suècia diferent. L'**Aina Mercader** té la síndrome d'Estocolm

És possible enviar missatges des del futur? Ronald Mallett, un reconegut científic nord-americà, assegura que pot fer-ho a partir de les teories d'Einstein. L'artista Lina Persson, que investiga la frontera existent entre ciència, tecnologia i art contemporani, mostra una representació de la màquina del temps que diu que pot construir Mallett –i no, no és un DeLorean– i una sèrie de documents que plantegen els interrogants sobre els viatges temporals. D'aquesta forma construeix un espai idoni per a l'arribada, si s'escau, d'un senyal del futur.

No és broma. L'art suec té múltiples cares i algunes d'elles les podeu descobrir a l'exposició coral *Síndrome. Context, maneres i estructura. Formes actuals de producció artística a Estocolm*, que pretén aproximar l'art d'aquesta societat del benestar a una realitat, la nostra,

on els drets socials i culturals s'esmicolen a la velocitat de la llum. No es tracta de crear un mapa de l'art *made in* Suècia, sinó "d'observar altres llocs, maneres de fer i ritmes; veure com funcionen les coses en altres latituds pot ser una cosa útil", diu el comissari Martí Manen des d'Estocolm.

El país escandinau es percep, des d'aquí, com un hàbitat tranquil, un indret adequat i plàcid per als creadors. Manen, que recomana artistes de Barcelona per a Iaspis (Centre per a la Internacionalització de l'Art Local) i fa el viatge a la inversa convidant comissaris suecs a la capital catalana de la mà de l'Institut Ramon Llull, ressalta que "el sistema artístic està molt establert a Estocolm, potser, però, el nivell d'institucionalització és excessivament alt i deixa poc marge a les propostes independents".

A *Síndrome* es presenten les entrevistes d'algunes responsables de les principals institucions artístiques de la ciutat que expliquen com funciona el context creatiu allà i que preparen el visitant i serveixen de porta d'entrada als

“

Estem en un sistema malalt i cal detectar els símptomes de la manera que sigui

treballs acabats d'arribar del país nòrdic, com el documental feminista *Sisters!* de Petra Bauer, la proposta de videoart *The Cabinet* d'Asa Cederqvist, on s'enfoquen des de diferents escenes carregades de poesia i simbolisme les múltiples aparences del fang, o la

instal·lació a manera de cortina que mostra un escenari domèstic que no quadra i cal amagar en un espai d'exhibició, de Carl Palm.

"La voluntat –apunta Manen– no és que vegis o entenguis un lloc, sinó que tinguis consciència de com s'estructura per veure si això afecta la creació". El projecte *Síndrome* es completa fora de La Capella, amb trobades entre artistes i agents culturals d'aquí i d'allà. Per Manen "és important per a tothom veure que hi ha algú lluny físicament que fa servir el mateix llenguatge artístic o que toca temes i maneres de fer similars".

Síndrome és, a més, un homenatge i un joc de paraules que fa referència a l'exposició *The Stockholm Syndrome*, de finals del segle passat, on s'explicava el segrest en un banc de la capital sueca que va donar nom a la coneguda síndrome d'Estocolm. "Crec que parlar de síndrome avui pot ser productiu –afirma el comissari–. Estem en un sistema malalt i cal detectar els símptomes de la manera que sigui i la comparació entre realitats n'és una d'elles".

SÍNDROME
La Capella. Fins al 5 de maig